

Határozatok Tára

A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2016. szeptember 7. TYPE DENOTENONPREVUAz eljárás nyelve: német.

„Megsemmisítés iránti keresetA jogalap megválasztásaEUMSZ 43. cikk (2) bekezdés vagy EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésA mezőgazdasági termékpiacok közös szervezése1308/2013/EU rendelet 7. cikk1370/2013/EU rendelet2. cikkAz árak rögzítésére vonatkozó intézkedésekReferencia-küszöbértékekIntervenciós árak”

A C-113/14. sz. ügyben, az EUMSZ 263. cikk második bekezdése alapján 2014. március 10-én benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Németországi Szövetségi Köztársaság, képviselik: T. Henze, A. Lippstreu és A. Wiedmann, meghatalmazotti minőségben,

felperesnek, támogatja: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, képviselik: M. Holt, C. Brodie és J. Kraehling, meghatalmazotti minőségben, segítők: A. Bates barrister és a Cseh Köztársaság, képviseli: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil és D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben,

beavatkozó felek, az Európai Parlament, képviselik: L. G. Knudsen, R. Kaškina és U. Rösslein, meghatalmazotti minőségben, az Európai Unió Tanácsa, képviselik: G. Maganza, J.-P. Hix és S. Barbagallo, meghatalmazotti minőségben,

alperesek ellen, támogatja őket: az Európai Bizottság, képviselik: D. Triantafyllou és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxemburg,

beavatkozó fél,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács), tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, F. Biltgen (előadó), A. Borg Barthet, E. Levits és M. Berger bírák, főtanácsnok: M. Szpunar, hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos, tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. február 3-i tárgyalásra, a főtanácsnok indítványának a 2016. április 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő ítéletet: 1. Keresetében a Németországi Szövetségi Köztársaság a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 671. o., a továbbiakban: egységes közös piacszerkezésről szóló rendelet) 7. cikkének, valamint a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésével kapcsolatos egyes támogatások és visszatérítések megállapítására vonatkozó intézkedések meghatározásáról szóló, 2013. december 16-i 1370/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 346., 12. o., a továbbiakban: megállapítási rendelet) 2. cikkének megsemmisítését kéri. Jogi háttér: Az egységes közös piacszerkezésről szóló rendelet 2. Az egységes közös piacszerkezésről szóló rendelet (2), (5), (10), (12) és (14) preambulumbekkezdése értelmében:

„(2) Ennek a rendeletnek a mezőgazdasági termékek közös piacszerkezésének minden alapvető elemét tartalmaznia kell.[...]”

(5)Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése értelmében a Tanácsnak intézkedéseket kell elfogadnia az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére vonatkozóan. Az egyértelműség érdekében, amikor az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó, e rendeletnek kifejezetten utalnia kell arra, hogy a Tanács az említett jogalap alapján fogadja majd el az intézkedéseket.[...]

(10)A piacok stabilizálása és a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása érdekében, valamint figyelembe véve egyrészt az egyes ágazatok eltérő igényeit, másrészt a különböző ágazatok közötti kölcsönhatásokat, ágazatonként eltérő, differenciált piactámogatási rendszer került kialakításra, valamint közvetlen támogatási rendszerek kerültek bevezetésre. A szóban forgó intézkedések állami intervenció vagy magántárolási támogatás formájában valósulnak meg. A piactámogatási intézkedésekre továbbra is szükség van, azonban egyszerűsíteni és egyszerűsíteni kell azokat.[...]

(12)Az egyértelműség és az átláthatóság érdekében az állami intervencióra vonatkozó rendelkezéseket közös szerkezetbe kell foglalni az egyes ágazatokban követett szakpolitikák fenntartása mellett. E célból helyénvaló különbséget tenni a referencia-küszöbértékek és az intervenciók árak között, valamint meghatározni az utóbbiakat. Ennek során különösen fontos annak egyértelművé tétele, hogy csak az állami intervenció céljából meghatározott intervenciók ár felel meg a mezőgazdaságról szóló WTO-megállapodás 3. melléklete 8. pontjának első mondatában említett alkalmazott szabályozott árnak (piaci ártámogatás). Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a piaci intervenció nem csak állami intervenció formájában valósulhat meg, hanem előre meghatározott árak alkalmazása nélkül, más formában is.[...]

(14)Az állami intervenciók árak egyes termékek bizonyos mennyiségeire vonatkozóan rögzített árnak kell lennie, egyéb esetekben pedig azt a korábbi közös piacszervezés keretében alkalmazott gyakorlatra és megszerzett tapasztalatokra figyelemmel pályázati úton kell megállapítani.”³Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet „Referencia-küszöbértékek” című 7. cikke előírja:„(1)A referencia-küszöbértékek a következők:a) a gabonaágazat tekintetében 101,31 [euró]/tonna, ami a raktárba szállított áruk nagykereskedelmi, kirakodás előtti állapotára vonatkozik;b) a hántolatlan rizs tekintetében a III. melléklet A. pontjában meghatározott szabványos minőség esetében 150 [euró]/tonna, ami a raktárba szállított áruk nagykereskedelmi, kirakodás előtti állapotára vonatkozik;c) a III. melléklet B. pontjában meghatározott szabványos minőségű, csomagolatlan cukor tekintetében a gyártelepi referencia-küszöbérték:i) fehér cukor: 404,4 [euró]/tonna;ii) nyerscukor: 335,2 [euró]/ tonna;d) a marha- és borjúhúságazat tekintetében 2224 [euró]/tonna a hímivarú szarvasmarhafélék esetében a IV. melléklet A. pontjában említett, a legalább nyolc hónapos szarvasmarhafélék hasított testére vonatkozó uniós osztályozási rendszer szerinti »R3« hússzála/faggyúborítottsági osztályozású hasított testre;e) a tej- és tejtermékágazat tekintetében:i)246,39 [euró]/100 kg a vaj esetében;ii)169,80 [euró]/100 kg a sovány tejpor esetében;f) a sertéshús tekintetében 1509,39 [euró]/tonna a súly és a színhústartalom alapján meghatározott szabványos minőségű hasított testre, a sertések hasított testére vonatkozó, a IV. melléklet B. pontjában említett uniós osztályozási rendszerrel összhangban, az alábbiak szerint:i)legalább 60 kg, de 120 kg-ot el nem érő tömegű hasított testek: »E« osztály;ii)legalább 120 kg, de legfeljebb 180 kg tömegű hasított testek: »R« osztály;g)az olívaolaj-ágazat tekintetében:i)1779 [euró]/tonna az extra szűz olívaolaj esetében;ii)1710 [euró]/tonna a szűz olívaolaj esetében;iii)1524 [euró]/tonna a két fokos szabadzsírsav-tartalommal rendelkező lampante olívaolaj esetében, ez az összeg tonnánként 36,70 euróval csökken a zsírsavtartalom minden további foka után.(2)A Bizottság – objektív kritériumok, nevezetesen a termelést érintő fejlemények, a termelési költségek (különösen az inputköltségek), valamint a piaci tendenciák figyelembevételével – rendszeresen felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott referencia-küszöbértékeket. A referencia-küszöbértékeket szükség esetén – a termelési és a piaci fejlemények tükrében – a rendes jogalkotási eljárással összhangban aktualizálni kell.”⁴Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet „Állami intervenciók ár” című 15. cikke ekképp rendelkezik:„(1)Az állami intervenciók ár:a)az az ár, amelyen a termékek állami intervenció keretében felvásárlásra kerülnek, amennyiben az intervenció rögzített áron történik; vagyb) az a legmagasabb ár, amelyen az állami intervencióra jogosult termékek felvásárlásra kerülnek,

amennyiben az intervenció pályázati eljárás útján történik.(2)Az állami intervenció ár szintjének meghatározására vonatkozó intézkedéseket, beleértve az árnöveléseket, illetve árcsökkentéseket összességét is, a Tanács hozza meg az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban.”A megállapítási rendelet5A megállapítási rendelet (2) és (23) preambulumbekkezdése értelmében:

„(2)Az egyértelműség és az átláthatóság érdekében az állami intervencióra vonatkozó rendelkezéseket közös szerkezetbe kell foglalni az egyes ágazatokban követett szakpolitikák fenntartása mellett. E célból célszerű különbséget tenni a[z egységes közös piacszervezésről szóló] rendeletben megállapított referencia-küszöbértékek és az intervenció árak között, ez utóbbi fogalmát pedig meghatározni. Kizárólag az állami intervenció céljából meghatározott intervenció árak felelnek meg a Kereskedelmi Világszervezet mezőgazdaságról szóló megállapodása 3. melléklete 8. pontjának első mondatában említett, alkalmazott szabályozott árak (vagyis a piaci ártámogatásnak). Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a piaci intervenció nem csak állami intervenció formájában valósulhat meg, hanem előre meghatározott árak alkalmazása nélkül, más formában is.

(3)Rendelkezni kell az állami intervenció árak azon szintjéről, amelyen a rögzített áras vagy pályázati eljárás útján történő felvásárlásra sor kerül, ideértve azokat az eseteket is, amikor szükséges lehet az állami intervenció árak kiigazítása. Hasonlóképpen rendelkezni kell a rögzített áras felvásárlás lefolytatására vonatkozó mennyiségi korlátozásokról is. Az árakat és a mennyiségi korlátozásokat mindkét esetben a korábbi közös piacszervezés során szerzett gyakorlat és tapasztalatok alapján kell megállapítani.”6A megállapítási rendelet 1. cikke, amely meghatározza a rendelet hatályát, a következőket írja elő:„Ez a rendelet a mezőgazdasági piacoknak a[z egységes közös piacszervezésről szóló] rendelet által létrehozott egységes közös szervezésével kapcsolatos árak, illetékek, támogatások és mennyiségi korlátozások megállapítására vonatkozóan ír elő intézkedéseket.”7A megállapítási rendelet „Állami intervenció árak” című 2. cikke ekképp rendelkezik:„(1)Az állami intervenció ár szintje:a) a közönséges búza, a durumbúza, az árpa, a kukorica, a hántolatlan rizs és a sovány tejpor tekintetében a rögzített áron való felvásárlás esetén a[z egységes közös piacszervezésről szóló] 7. cikkében megállapított vonatkozó referencia-küszöbértékeknek felel meg, pályázati eljárás útján való felvásárlás esetén pedig nem haladhatja meg a vonatkozó referencia-küszöbértéket;b) a vaj tekintetében a rögzített áron való felvásárlás esetén a[z egységes közös piacszervezésről szóló] rendelet 7. cikkében megállapított referencia-küszöbérték 90%-ának felel meg, pályázati eljárás útján való felvásárlás esetén pedig nem haladhatja meg az említett referencia-küszöbérték 90%-át;c) a marha- és borjúhús tekintetében nem haladhatja meg a[z egységes közös piacszervezésről szóló] rendelet 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett szintet.(2)A közönséges búzának, a durumbúzának, az árpának, a kukoricának és a hántolatlan rizsnek az (1) bekezdésben említett állami intervenció árát áremelés vagy árcsökkentés útján a termékekre vonatkozó fő minőségi kritériumok alapján megállapított árakhoz kell igazítani.(3)A Bizottság végrehajtási aktusok útján meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett termékek állami intervenció árának az ugyanazon bekezdésben meghatározott feltételek szerinti emelését vagy csökkentését. E végrehajtási aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”A jogvita előzményei8A mezőgazdasági piacok szervezését első ízben és átfogóan az EK 37. cikk alapján elfogadott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (HL 2007. L 299., 1. o.) kodifikálta.9Azok a rendelkezések, amelyek megsemmisítését a Németországi Szövetségi Köztársaság kéri, a közös agrárpolitikának (KAP) a Lisszaboni Szerződés és az EUM-Szerződés hatálybalépését követően végbement reformja keretében kerültek elfogadásra.102011. október 12-én a Bizottság az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésének értelmében a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatot nyújtott be. Az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletre irányuló e javaslat 7. cikke, e változatában, a „referenciaárakra” vonatkozik.11Ugyanezen a napon a Bizottság az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésén alapuló, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésével kapcsolatos egyes támogatások és visszatérítések megállapítására vonatkozó intézkedések meghatározásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be.122012. szeptember 13-án az Európai Unió Tanácsa elnöksége tudatta a Mezőgazdasági Különbizottsággal, hogy értékelése szerint az EUMSZ 43. cikk

(3) bekezdés értelmében kizárólag a Tanács jogosult arra, hogy meghatározza azon mezőgazdasági termékek referenciaárait, amelyek állami intervenció tárgyát alkothatják. A Tanács szerint a tagállamok nagy többsége egyetért ezzel az értékeléssel.¹³A Tanács elnöksége és a Bizottság, valamint a Parlament közötti hosszas vitákat követően a Tanács Főtitkársága 2013. június 4-én az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletre vonatkozó, a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti informális háromoldalú megbeszélés állásáról szóló jelentést adott ki. E jelentésből az következett, hogy a referenciaárak meghatározása képezte a vita egyik tárgyát. A tárgyalások folyamán a Parlament jelezte, hogy amennyiben a leendő egységes közös piacszervezésről szóló rendeletbe nem kerül bele a referenciaárakra vonatkozó szabályozás, nem fogja jóváhagyni a közös agrárpolitikára (KAP) vonatkozó reformcsomagot.¹⁴2013. június 25-én a Tanács elnöksége továbbította az említett munkadokumentum kiegészítését, amely megismételte a fennálló vitás pontokat. Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet tervezetére vonatkozó „Positions on Article 43(3) related provisions” cím alatt a kompromisszum (landing zone) céljaként a „Referencia-küszöbértékek” fogalmának használatát jelölte meg.¹⁵A szintén 2013. június 25-én történt, az általános megközelítésre vonatkozó szavazáson e megközelítés többséggel elfogadásra került. Ugyanakkor a Németországi Szövetségi Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága tartózkodott a szavazástól.¹⁶2013. szeptember 25-én a Tanács elnöksége továbbította az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet tervezetének teljes, egységes változatát tartalmazó munkadokumentumot. Ebben a változatban az egész tervezet a háromoldalú egyeztetéseken kialakított megállapodást tükrözi. Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet tervezetének 7. cikke a „Referenciaár” elnevezése helyett már a „Referencia-küszöbértékek” címet viselte. A szabályozás tartalma ugyanakkor nem változott.¹⁷2013. december 13-án a Tanács főtitkársága egy feljegyzést küldött a delegációknak, amelyben megállapította, hogy „Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról folyó tárgyalások eredménye a KAP jelenlegi reformjára vonatkozó átfogó jellegű kompromisszum részét képezi, az egyes intézményeknek a rendelkezésre vonatkozó álláspontja és a kérdésre vonatkozó bármilyen jövőbeni – különösen az Európai Unió Bíróságának esetjogában felmerülő – fejlemény sérelme nélkül”.¹⁸„A Tanács nyilatkozata az [EUMSZ] 43. cikk (3) bekezdéséről” cím alatt a KAP-ra vonatkozóan 2013. júniusban tartott háromoldalú tárgyalások eredményéről megállapításra került, hogy „a Tanács megerősíti, hogy döntésének, amely arra irányult, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó kérdéseket is szabályozza, egyetlen célja az volt, hogy ezen háromoldalú egyeztetés kivételes körülményei között létrejöhessen egy kompromisszum”.¹⁹A Németországi Szövetségi Köztársaság bejelentette, hogy különböző okokból nem támogathatja az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet tervezetében található javaslatok némelyikét. E tagállam többek között azt állította, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése értelmében a Bizottság javaslata alapján a Tanács intézkedéseket fogad el az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére, tehát az ilyen szabályok megállapítása a Tanács kizárólagos hatáskörébe tartozik. Szintén e tagállam szerint az uniós intézmények közötti, a Szerződések által előírt hatáskörmegosztásra vonatkozó ezen egyértelmű szabálytól való eltérés elfogadhatatlan.²⁰2013. december 16-án az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletre irányuló szavazás során a Németországi Szövetségi Köztársaság ezen elfogadás ellen foglalt állást, az Egyesült Királyság pedig tartózkodott. A megállapítási rendeletre irányuló szavazáskor, amelyre ugyanezen a napon került sor, e tagállamok tartózkodtak. A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás²¹A Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri a Bíróságtól, hogy semmisítse meg az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét és a megállapítási rendelet 2. cikkét, valamint azt, hogy tartsa fenn joghatásaikat a megfelelő jogalap alapján elfogadásra kerülő szabályozás hatálybalépéséig, és a Parlamentet, valamint a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.²²A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatatlannak a keresetet, másodlagosan pedig mint megalapozatlant utasítsa el azt. Ezen intézmény továbbá azt kéri a Bíróságtól, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.²³A Tanács a Bíróság mérlegelésére bízta a Németországi Szövetségi Köztársaság elsődleges kérelmeinek eldöntését, emellett azt kéri a Bíróságtól, hogy amennyiben helyt ad ezeknek a kérelmeknek, állapítsa meg, hogy a megtámadott rendelkezések joghatásait az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében „továbbra is fennmaradóknak” kell minősíteni a megfelelő jogalap alapján elfogadásra kerülő szabályozás hatálybalépéséig, továbbá mindegyik felet kötelezze saját költségeinek viselésére.²⁴A Bíróság elnöke 2014. május 22-i végzésében

megengedte a Bizottságnak, hogy a Parlament kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. A Bíróság elnöke 2014. július 7-i, illetve 17-i végzésében megengedte, hogy a Cseh Köztársaság, illetve az Egyesült Királyság a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. Az elfogadhatóságról a felek érvei²⁵ A Parlament és a Bizottság úgy véli, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet részleges megsemmisítésére irányuló kérelem elfogadhatatlan, mivel az a rendelkezés, amelynek a megsemmisítését kéri, nem választható el a szóban forgó jogi aktus többi részétől. Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke ugyanis többféle funkciót is betölt e rendelet keretén belül, és ezek szorosan kapcsolódnak az említett rendelet más rendelkezéseivel. Ezenfelül, e cikk teljes mértékben megfelel az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet célkitűzéseinek, és megvalósításukat szolgálja. Következésképpen ugyanezen rendelet lényege változna meg, ha a 7. cikket meg kellene semmisíteni.²⁶ Ezzel szemben a Cseh Köztársaság és az Egyesült Királyság által támogatott Németországi Szövetségi Köztársaság, valamint a Tanács azt állítja, hogy a megsemmisíteni kért rendelkezések elválaszthatatlanok azon rendelet más rendelkezéseitől, amelynek azok részét alkotják. Érvelésük alátámasztására elsősorban arra hivatkoznak, hogy a referencia-küszöbértékek és a megállapítási rendeletben szereplő intervenciós árak közelebb állnak egymáshoz, mint a referencia-küszöbértékek és az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet más rendelkezései. Ráadásul semmi nem bizonyítja, hogy a több mint kétszáz cikket tartalmazó egységes közös piacszervezésről szóló rendelet lényegét megváltoztatná a referencia-küszöbértékekre vonatkozó 7. cikke. A Bíróság álláspontja²⁷ A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely uniós aktus részleges megsemmisítése csak annyiban lehetséges, amennyiben a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók a szóban forgó aktus többi részétől. A Bíróság több alkalommal is megállapította, hogy ezen elválaszthatóságra vonatkozó követelmény nem teljesül, ha az aktus részleges megsemmisítése folytán annak lényeges tartalma megváltozik (2014. március 18-i Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-427/12, EU:C:2014:170, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).²⁸ A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke a különböző mezőgazdasági termékek referencia-küszöbértékét euróban és eurócentben rögzíti az érintett termék súlyegységei szerint.²⁹ Másrészt az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet a Szerződések I. mellékletében felsorolt valamennyi mezőgazdasági termék tekintetében állapítja meg a piacok közös szervezését, és olyan, meglehetősen különböző szempontokra vonatkozik, mint – többek között – az állami beavatkozás a mezőgazdasági piacokon, a magánraktározási támogatás, a támogatási rendszerek e különböző érintett mezőgazdasági ágazatokban, a forgalmazásra és a termelői szervezetekre vonatkozó szabályok, valamint a harmadik országokkal folytatott kereskedelem.³⁰ Márpedig, amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 41. pontjában, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet e különböző szempontjai nincsenek kapcsolatban a 7. cikkében rögzített referencia-küszöbértékekkel. Kizárólag az intervenciós árak minősíthetők úgy, hogy az említett küszöbértékekhez kapcsolódnak, amely árak meghatározását tartalmazza ugyan e rendelet 15. cikke, de amelyeket a megállapítási rendelet ír elő.³¹ Ebből következik, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke a rendelet által alkotott jogi háttérnek egy elválasztható aspektusára vonatkozik, ennél fogva annak esetleges megsemmisítése nem érintené e rendelet lényegét.³² Következésképpen a Németországi Szövetségi Köztársaság által benyújtott, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet részleges megsemmisítésére irányuló kereset elfogadható. Az ügy érdeméről a felek érvei³³ A Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy a Parlament és a Tanács az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét téves jogalapra alapította. E rendelkezés „referenciaárakat” tartalmaz, és még akkor is, ha ezek helyébe a „referencia-küszöbérték” elnevezés került, valójában „árrögzítő intézkedéseknek” minősülnek. Következésképpen e cikket eltérést nem engedően az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján kellett volna elfogadni.³⁴ Állításának alátámasztására a Németországi Szövetségi Köztársaság először is a mezőgazdasági piacok közös szervezésének korábbi, tehát az 1234/2007 rendeleten alapuló rendszerére hivatkozik, amely rendelet (16) preambulumbekkezdése a „referenciaár” fogalmát mint a Tanács szakpolitikai döntésén alapuló árat határozza meg. Ezzel összefüggésben e tagállam emlékeztet arra, hogy az 1234/2007 rendelet kifejezetten a Tanácsot jogosítja fel a referenciaárak módosítására. Sőt, a mezőgazdasági piacok korábbi közös szervezése és az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet általánosságban, és különösen 7. cikke létrejötté bizonyítja, hogy az árak meghatározására irányuló intézkedések rendszere lényegében nem változott, és a már „referencia-küszöbértékeknek” nevezett „referenciaárak” továbbra is

a KAP „biztonsági védőhálójaként” szolgálnak.³⁵Másodsorban a Németországi Szövetségi Köztársaság az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének megfogalmazására hivatkozik, amely szerinte nem tesz különbséget a szoros vagy tág értelemben vett árak között, mivel minden „árrögzítő intézkedésre” vonatkozik. Ennek megfelelően az árak rögzítésének minden lényeges eleme a Tanács kizárólagos hatáskörébe tartozik. Egyébiránt a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) 54. és 59. pontjából az következik, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése biztosítja a Tanács számára azt a hatáskört, hogy a végrehajtási aktusokon kívül más aktusokat is elfogadjon, és e rendelkezés hatálya nem korlátozódik az árak rögzítésére vonatkozó aktusokra. Ebből következően meg kell állapítani, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikk e rendelkezés hatálya alá tartozik. Ugyanis, tekintettel arra, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke bizonyos mezőgazdasági termékek tekintetében pontos pénzegységet rögzít, és, következésképpen, a megállapítási rendelet 2. cikke az intervenció árát a „referencia-küszöbérték” bizonyos százalékában határozza meg, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke az árak rögzítése lényeges elemének minősül.³⁶Harmadsorban, az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének célkitűzéseit illetően a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a referencia-küszöbértékeket a termelés és a piacok alakulásától függően naprakésszé kell tenni. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező jogalkotónak gyorsan, rugalmasan és hatékonyan kell reagálnia a piaci zavarokra, ez a reakció sokkal gyorsabb lenne, ha a Tanács rendelkezne hatáskörrel, mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta ezen intézmény már nem köteles konzultálni a Parlamenttel.³⁷Negyedsorban a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) 58. pontjából az következik, hogy az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése két egyértelműen elkülönülő joglapnak minősül, amelyek kölcsönösen kizárják egymást anélkül, hogy hierarchia lenne közöttük. Egyébiránt az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése teljesen elveszítené az értelmét, tehát hatékony érvényesülését, ha az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése a jelen ügyben jogalpnak minősülne.³⁸A Parlament azon kifogásával kapcsolatban, miszerint az EUMSZ 40. cikk (2) bekezdéséből az következik, hogy az uniós jogalkotónak az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésén alapuló hatásköre gyakorlása során jogában áll elfogadni az EUMSZ 40. cikk (2) bekezdésében megjelölt intézkedések bármelyikét, ideértve az „árszabályozást” is, a Németországi Szövetségi Köztársaság azt a választ adja, hogy ez az érvelés nem veszi figyelembe az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének a meglétét, és vitathatóvá teszi ez utóbbi rendelkezés hatékony érvényesülését.³⁹A fenti érvek összességére figyelemmel, a Németországi Szövetségi Köztársaság azt a következtetést vonja le, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése minősül az egyetlen érvényes jogalpnak az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének elfogadásához.⁴⁰A Cseh Köztársaság, az Egyesült Királyság és a Tanács a Németországi Szövetségi Köztársaság érvelését támogatja. Emellett a Tanács az EUMSZ 294. cikk (1) bekezdésére hivatkozva azt állítja, hogy a Szerződések egyáltalán nem támasztják alá azt az elméletet, miszerint a rendes jogalkotási eljárás elsőbbséget élvez a nem jogalkotási aktusok elfogadását előíró rendelkezésekkel szemben.⁴¹A Cseh Köztársaság többek között hozzáteszi, hogy véleményük szerint az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése lex specialisnak minősül az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében foglalt szélesebb körű intézkedésekhez képest. Ezt az értelmezést egyébként a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) sem cáfolja meg.⁴²Ezenfelül e tagállam szerint a két különböző jogalap fennállása annak a ténynek köszönhető, hogy az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre irányuló tárgyalások során – amelyek a Lisszaboni Szerződés elfogadásához vezettek – a tagállamok meg kívánták őrizni szuverenitásukat a KAP költségeit illetően. Pontosan ez annak az oka, hogy az EK 37. cikk helyébe, amely egyetlen jogalpnak minősült, két különböző, eltérő célkitűzést követő, sajátos hatállyal rendelkező jogalap lépett, amint azt a Bíróság is megállapította a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) 57. pontjában.⁴³Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítéletből (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) az következik, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése nem korlátozódik arra, hogy fennmaradó hatáskört biztosítson, vagy hatáskört ruházzon át a Tanácsra, hanem kizárólagos hatáskört biztosít ezen intézmény számára valamennyi, az árak rögzítésére vonatkozó intézkedések, különösen pedig azok tekintetében, amelyek műszaki és tudományos

értékelést követelnek meg. Egy olyan rendelkezés elfogadása tehát, mint az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletnek az árakat rögzítő 7. cikke, még inkább a Tanács kizárólagos hatáskörébe tartozik.⁴⁴A Bizottság által támogatott Parlament osztja a Németországi Szövetségi Köztársaság azon véleményét, miszerint az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése két külön jogalapnak minősül. E két intézmény úgy ítéli meg, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése csak annak igen sajátos, végrehajtási jellegű hatáskörét ruházza a Tanácsra, hogy rögzítse az árak pontos és végleges összegét. Az ilyen jellegű rögzítésen túlmutató bármely intézkedés az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozik.⁴⁵A Parlament szerint ezt az értelmezést a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítéletből (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) is alátámasztja. Ezen ítélet 58. pontjából ugyanis az következik, hogy a közös mezőgazdasági és halászati politikákkal kapcsolatos célkitűzések eléréséhez szükséges valamennyi intézkedés politikai döntést követel meg. Elfogadásuk tehát az uniós jogalkotó számára van fenntartva.⁴⁶Márpedig, az intervenció mechanizmus lényegi elemnek minősül a KAP-nak az EUMSZ 39. cikkben felsorolt célkitűzései elérésének tekintetében, amit az a körülmény is bizonyít, hogy az EUMSZ 40. cikk (2) bekezdése értelmében az uniós jogalkotó rendelkezik hatáskörrel árrögzítő intézkedések elfogadására.⁴⁷A Parlament ebből azt a következtetést vonja le, hogy azok az intézkedések, amelyek elfogadására az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése feljogosítja a Tanácsot, „sui generis végrehajtási aktusoknak” minősíthetők. A Parlament szerint az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében előírt nem jogalkotói eljárást úgy kell értelmezni, mint az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében foglalt általános szabály alóli kivételt. A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy hierarchikus viszony áll fenn az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése között. Azt állítja, hogy az uniós jogalkotó jelentős mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, amikor átruházza a végrehajtási hatásköröket, és a jelen ügyben semmiféle nyilvánvaló hibát nem követtek el ezen értékelési hatáskör gyakorlása során, még akkor sem, ha az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése a jogkör kifejezett átruházását írja elő.⁴⁸Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének célkitűzését illetően a Parlament azt állítja, hogy ez a célkitűzés megegyezik – és ezáltal elválaszthatatlan – az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet célkitűzésétől, amely arra irányul, hogy „létrehozza a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezését”. A Parlament és a Bizottság szerint az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke alaprendelkezésként szolgál a közös piacszervezés intervenció rendszerében. A referencia-küszöbértékek a „KAP biztonsági hálójaként” kiváltják az intervenció mechanizmust és egyéb, a piacok támogatására szolgáló intézkedéseket.⁴⁹A „referencia-küszöbértékek” megnevezéssel kapcsolatban, amely mind az 1234/2007 rendeletben, mind a KAP reformjáról szóló tárgyalásokon „referenciaárak” néven szerepelt, a Parlament megjegyzi, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét a Tanács elvárásának teljesítése érdekében módosították. A Bizottság szerint a „referencia-küszöbértékek” korábbi elnevezése megtévesztő volt, mivel a „referenciaár” kifejezést már azokra a küszöbértékekre alkalmazták, amelyek irányt adtak a valós árak rögzítéséhez, és csak iránymutató funkciót töltöttek be.⁵⁰Azt illetően, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a közös piacszervezés korábbi rendszerére hivatkozik, a Parlament és a Bizottság úgy véli, hogy ez a kormány figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az 1234/2007 rendeletet egy másik jogalap, az EK 37. cikk alapján fogadták el.⁵¹A Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvét illetően, miszerint az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének hatékony érvényesülése csorbul, ha az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésére lehetne alapítani, a Parlament úgy véli, hogy a megállapítási rendelet elfogadása önmagában elegendő az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése hatékony érvényesülésének bizonyítására. Egyébként sem a Parlament, sem a Bizottság nem látja értelmét a referencia-küszöbértékek piac alakulását követő gyors kiigazításának, amely a Németországi Szövetségi Köztársaság szerint a Tanács közbelépését teszi szükségessé. A Parlament szerint, még ha az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése az árak gyors megállapításának biztosítására irányul is, és ez a feladat a KAP létrehozása során fontos követelmény volt, ez a követelmény egyre inkább jelentőségét veszítette, és végül gyakorlatilag el is tűnt.⁵²Másodlagosan a Parlament azt állítja, hogy mivel az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében meghatározott célkitűzéseket követi, a megtámadott rendelkezés mindig érvényes marad az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletben az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében meghatározott célkitűzések elsőbbsége miatt. A Bíróság álláspontja⁵³Egyetlen jogalapjának keretében a Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik,

hogyan azzal, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét nem az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének alapján, hanem az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésének alapján fogadták el, a Parlament és a Tanács téves jogalapot választott.⁵⁴E tekintetben először is arra kell emlékeztetni, hogy – amint az az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdéséből következik – a Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja – többek között – „a közös agrárpolitika és a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósításához szükséges [...] rendelkezéseket”, míg az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének értelmében a Tanács, a Bizottság javaslata alapján „intézkedéseket fogad el az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére, továbbá a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan”.⁵⁵Ezt követően meg kell állapítani, hogy azoknak az intézkedéseknek, amelyek a mezőgazdaság és a halászat közös politikáival kapcsolatos célkitűzések megvalósításához szükséges jellegük okán az uniós jogalkotónak fenntartott politikai döntést igényelnek, az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésén kell alapulniuk. Ezzel szemben a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedéseknek az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése szerinti elfogadása nem igényel ilyen döntést, mivel az ilyen intézkedések alapvetően technikai jellegűek, és azokat az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezések végrehajtása érdekében kell meghozni (lásd ebben az értelemben: 2014. november 26-i, Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400, 50. pont, valamint 2015. december 1-jei, Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790, 48. és 50. pont).⁵⁶E tekintetben, bár igaz, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése az érintett területen biztosítja a Tanácsnak a többek között a végrehajtási aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört, ezen aktusok nem keverhetők össze egyszerűen az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésében foglalt aktusokkal (2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790, 54. pont).⁵⁷Ebből következik, hogy – a Parlament állításával szemben – e rendelkezés olyan aktusok elfogadásának hatáskörét ruházza a Tanácsra, amelyek túlmutatnak azon, amelyet „végrehajtási aktusnak” lehet minősíteni. ⁵⁸Egyébiránt az EUMSZ 43. cikk (2) és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése más célkitűzéseket követ, és mindkettő sajátos hatállyal bír, így elkülönülten használhatók a KAP keretében meghatározott intézkedések elfogadásának megalapozásához, azzal együtt, hogy a Tanácsnak – akkor, amikor az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján fogad el aktusokat – tiszteletben kell tartania a hatásköreinek korlátait, valamint adott esetben az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alkalmazásával már megállapított jogi kereteket (a KAP-ra mutatis mutandis alkalmazható közös halászati politikát illetően lásd: 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790, 58. pont).⁵⁹E tekintetben meg kell állapítani, hogy – a Bizottság állításával szemben – nem lehet érvényesen hivatkozni arra, hogy a Tanács elismerte, hogy hierarchia áll fenn a szóban forgó két rendelkezés között, az „adott esetben” kifejezésnek a Bíróság általi használata nem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy a Tanács akkor is gyakorolhatja az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésében ráruházott hatásköröket, amikor az uniós jogalkotó az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésében ráruházott hatáskör gyakorlása során még nem határozta meg a jogi keretet.⁶⁰A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ezenfelül az következik, hogy az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozhatnak olyan intézkedések, amelyek nem korlátozódnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására, feltéve hogy ezen intézkedések nem igényelnek az uniós jogalkotónak amiatt fenntartott politikai döntést, hogy azok a közös agrárpolitika és a közös halászati politika céljainak megvalósításához szükségesek (2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790, 59. pont).⁶¹Végül arra kell emlékeztetni, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy uniós jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra, ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (2007. október 23-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-440/05, EU:C:2007:625, 61. pont; 2014. november 26-i Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400, 51. pont).⁶²E megfontolások fényében kell megvizsgálni azt a kérdést, hogy a Parlament és a Tanács megalapozottan választotta-e az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdését az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének elfogadásához.⁶³Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének célkitűzését illetően meg kell állapítani, hogy egyrészt e rendelet (10) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a piacok stabilizálása és a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása érdekében közvetlen támogatási rendszer került bevezetésre, és az e rendszer keretében elfogadott intézkedések állami intervenció formájában valósulhatnak meg, másrészt pedig az említett rendelet

(12) preambulumbekzdéséből az következik, hogy különbséget kell tenni a referencia-küszöbértékek és az intervenció árak között.⁶⁴ Mindazonáltal e két elem, mivel az uniós jogalkotó, különösen az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkében nem tesz további pontosításokat az e küszöbértékek elfogadásán keresztül gyakorolt politikai döntések hivatkozott jelentőségét illetően, jogilag nem támasztja kellőképpen alá az ilyen jelentőség fennállását.⁶⁵ Ezt a megállapítást azon körülmény is megerősíti, hogy a megállapítási rendelet 2. cikkére tekintettel a referencia-küszöbértékek kizárólag az intervenció áraknak a szóban forgó termékek vonatkozásában történő rögzítése alapjául szolgálnak.⁶⁶ Egyébiránt, amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 83. pontjában, az 1234/2007 rendelet (16) és (28) preambulumbekzdése absztrakt módon írja le a már „referencia-küszöbértéknek” nevezett referenciaár és az intervenció ár közötti kapcsolatot, amely arra enged következtetni, hogy az előbbiek az utóbbiak kiszámításához szükséges elemeknek minősülnek. Tekintettel arra, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet (12) preambulumbekzdése értelmében az uniós jogalkotó fenn kívánta tartani az egyes ágazatokban követett szakpolitikákat, azt a következtetést kell levonni, hogy a referencia-küszöbértékek és az intervenció árak közötti kapcsolatot nem érintette az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet elfogadása.⁶⁷ Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének tartalmát illetően arra kell emlékeztetni, hogy e cikk (1) bekezdése a vonatkozó termékek tekintetében súlyegységenként számított pénzbeli értékeket rögzít, Márpedig pusztán az a körülmény, hogy az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy a „küszöbérték” kifejezést használja a korábban használt „ár” kifejezés helyett, nem mond ellent annak a ténynek, hogy ezen értékek áraknak minősülnek. Egyébiránt, amint az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből következik, a szóban forgó küszöbértékek többek között az inputok „árának” függvényében kerülnek meghatározásra.⁶⁸ Meg kell továbbá állapítani, hogy amint az a jelen ítélet 65. pontjából következik, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke nem teszi lehetővé sem az általa előírt referencia-küszöbértékek által követett célkitűzések azonosítását, sem annak meghatározását, hogy e cikknek az uniós jogalkotó általi elfogadása az ez utóbbi számára fenntartott politikai döntést igényelt-e a KAP célkitűzések megvalósításához szükséges jellegük okán.⁶⁹ Ezenfelül meg kell állapítani, hogy sem az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke, sem e rendelet egyéb más rendelkezése nem tartalmazza a „referencia-küszöbérték” fogalmát. Márpedig az a tény, hogy e rendeletben nem szerepel ez a meghatározás, jóllehet az „intervenció ár” fogalmát meghatározza ugyanezen rendelet 15. cikke, alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze a Parlament azon érvét, miszerint a referencia-küszöbértékek meghatározása a jogalkotó számára fenntartott politikai döntéseket igényel.⁷⁰ E tekintetben azt is ki kell emelni, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a referencia-küszöbértékeket felül kell vizsgálni, olyan objektív tényezők figyelembevételével, mint a termelést érintő fejlemények, a termelési költségek, valamint a piaci tendenciák.⁷¹ Márpedig, amint arra a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Cseh Köztársaság, az Egyesült Királyság, valamint a Tanács hivatkozik, az ilyen felülvizsgálat elsősorban műszaki és tudományos értékelések elvégzését követeli meg, tehát meg kell különböztetni azoktól az intézkedésektől, amelyek olyan politikai döntéseket igényelnek, amelyek a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében az uniós jogalkotó számára vannak fenntartva (lásd ebben az értelemben: 2014. november 26-i Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400, 50. pont). Márpedig az elsősorban műszaki elemeknek az árak rögzítésére vonatkozó intézkedések elfogadása érdekében történő értékelése olyan jogosultság, amelyet az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése a Tanács számára tart fenn.⁷² Mivel az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletben nincs más olyan elem, amely lehetővé tenné azt, hogy érvényesen különbséget lehessen tenni a küszöbértékek szóban forgó felülvizsgálata és ezen értékek első meghatározása között, valamint arra, a jelen ítélet 66. pontjában említett körülményre figyelemmel, miszerint az intervenció árak a referencia-küszöbértékekből következnek, azt a következtetést kell levonni, hogy az említett küszöbértékek meghatározása az árak rögzítésére irányuló intézkedésnek minősül. Következésképpen az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján kellett volna elfogadni.⁷³ E következtetést a Parlament azon érve sem teszi vitathatóvá, miszerint az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése, illetve az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése által is előírt célkitűzéseket követ, ily módon az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdésben foglalt célkitűzések elsőbbségére figyelemmel e rendelet 7. cikkét nem kell megsemmisíteni.⁷⁴ Egyfelől ugyanis a jelen ítélet 31. pontjából az következik, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet

7. cikke egyértelműen elválasztható e rendelet más rendelkezéseitől. Másfelől, amint azt a Bíróság a 2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítéletének (C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790) 58. pontjában megállapította, az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdés és az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdés eltérő célkitűzéseket követ, és mindkettő sajátos hatállyal bír. Következésképpen, amint a Tanácsnak is tiszteletben kell tartania hatásköreinek korlátait, amikor az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdése alapján fogad el aktusokat, az uniós jogalkotónak is tiszteletben kell tartania ráruházott hatásköreinek korlátait, amikor az EUMSZ 43. cikk (2) bekezdése alapján fogad el intézkedéseket.⁷⁵A fenti megfontolások összességére figyelemmel a Németországi Szövetségi Köztársaság egyetlen jogalapját el kell fogadni.⁷⁶Következésképpen az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét meg kell semmisíteni.⁷⁷Tekintettel arra a körülményre, hogy a megállapítási rendelet 2. cikke az intervenció árak megállapítása tekintetében kifejezetten az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkében meghatározott referencia-küszöbértékekre utal, ez utóbbi cikk megfosztja lényegétől az említett 2. cikket.⁷⁸Következésképpen, tekintettel az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke és a megállapítási rendelet 2. cikke közötti elválaszthatatlan kapcsolatra, ez utóbbi cikket is meg kell semmisíteni.A megtámadott rendelkezések joghatásainak fenntartása iránti kérelemről⁷⁹A Németországi Szövetségi Köztársaság a magasabb rendű érdekek védelmének céljából, és különösen a mezőgazdasági termelők jogos bizalmához, valamint a jogbiztonsághoz kapcsolódó indokok alapján azt kéri a Bíróságtól, hogy az EUMSZ 264. cikk második bekezdésével összhangban tartsa fenn a megtámadott rendelkezések joghatásait a megfelelő jogalapon elfogadott új rendelkezések hatálybalépéséig. A Bizottság másodlagosan hivatkozik erre az érve.⁸⁰Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.⁸¹E tekintetben a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a jogbiztonsággal kapcsolatos okokra tekintettel egy ilyen jogi aktus joghatásai fenntarthatók, különösen ha a megsemmisítésének azonnali hatásai súlyosan hátrányos következményeket idéznének elő az érintett személyek számára, és ha a megtámadott jogi aktus jogszerűsége nem a célja vagy a tartalma miatt vitatott, hanem a kibocsátója hatásköreinek hiánya vagy lényeges eljárási hiba miatt. Ezek az okok magukban foglalják – többek között – a vitatott jogi aktus jogalapjának hibás megválasztását (2015. december 1-jei Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-124/13 és C-125/13, EU:C:2015:790, 86. pont).⁸²A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy 232. cikkének értelmében az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet, 7. cikkét is beleértve, az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2013. december 20-án történt közzététele napján lépett hatályba, és 2014. január 1-jétől kezdődően alkalmazandó.⁸³Márpedig, mivel a szóban forgó rendelkezések azokat az árakat határozza meg, amelyek alapján az állami intervenciót végre kell hajtani, és ezen intervenció a piacok stabilitására, valamint a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának garantálására irányul, azonnal hatállyal történő megsemmisítése súlyos következményekkel járhat az érintett személyek tekintetében.⁸⁴E körülmények között jelentős, olyan, jogbiztonsággal kapcsolatos indokok állnak fenn, amelyek igazolják, hogy a Bíróság helyt adjon az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikke, valamint a megállapítási rendelet 2. cikke joghatásainak fenntartása iránti kérelemnek. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem célkitűzési vagy tartalma okán vitatta az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkét, így módon e tekintetben nincs akadálya annak, hogy a Bíróság elrendelje e cikk joghatásainak fennmaradását.⁸⁵Következésképpen fenn kell tartani az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 7. cikkének és a megállapítási rendelet 2. cikkének joghatásait addig, amíg a jelen ítélet kihirdetésétől számított öt hónapnál nem hosszabb, észszerű határidőn belül nem lép hatályba a megfelelő jogalapon, tehát az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésén alapuló új szabályozás.A költségekről⁸⁶A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság a peresztés felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kérte, hogy a Bíróság a Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére, és mivel a jelen keresetet a Bíróság megalapozottnak nyilvánította, kötelezni kell őket a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében a jelen eljárásba beavatkozó Cseh Köztársaság, az Egyesült Királyság, valamint a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:1)A Bíróság megsemmisíti a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i

1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét.2)A Bíróság megsemmisíti a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésével kapcsolatos egyes támogatások és visszatérítések megállapítására vonatkozó intézkedések meghatározásáról szóló, 2013. december 16-i 1370/2013/EU tanácsi rendelet 2. cikkét.3)Az 1308/2013 rendelet 7. cikkének, valamint az 1370/2013 2. cikkének joghatásai fennmaradnak addig, amíg a jelen ítélet kihirdetésétől számított öt hónapnál nem hosszabb, észszerű határidőn belül nem lép hatályba a megfelelő jogalapon, tehát az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésén alapuló új szabályozás.4)A Bíróság az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.5)A Cseh Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások